



WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2010-04-21

Znak: IG.III.7041/2-39/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j.t. - Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVII/347/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 26 marca 2010r. w sprawie uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kunów w części dotyczącej rejonu ul. Langiewicza w Kunowie.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 marca 2010r. Rada Miejska w Kunowie podjęła uchwałę Nr LVII/347/10 w sprawie uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu miasta i gminy Kunów w części dotyczącej rejonu ul. Langiewicza w Kunowie.

Pismem z dnia 09.04.2010r., znak: j.w. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Gminę do złożenia wyjaśnień i ustosunkowanie się do przedłożonych do uchwały zarzutów. Na przedmiotowe pismo Przewodniczący Rady Miejskiej w Kunowie nie udzielił odpowiedzi.

Po przeprowadzeniu analizy prawnej zapisów uchwały organ nadzoru uznał, że uchwała ta jest sprzeczna z prawem.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 z późn. zm.) oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z późn. zm.).

Art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy.

Przepisy te są przepisami ogólnokompetencyjnymi określającymi właściwość rady gminy w zakresie planowania przestrzennego. Właściwą podstawę prawną pozwalającą na uchylenie uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowić musiałby konkretny przepis ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z którego wynikałaby kompetencja rady gminy do uchylania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

A zatem art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowią wyłącznie podstawę do uchwalenia planu miejscowego. Natomiast przepisy te nie dają podstaw do podjęcia uchwały o uchyleniu planu miejscowego.

Powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądowym – wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2008r., sygn. akt: II SA/Sz 858/08.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w ogóle nie dają podstaw do podjęcia przez radę gminy uchwały uchylającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego z uwagi na następujące przesłanki:

- zgodnie z art. 27 ustawy, zmiana planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim jest on uchwalony,
- zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy wejście w życie planu miejscowego powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu,
- zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy rada gminy, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego. Granice obszaru objętego projektem planu przedstawia załącznik graficzny.

W świetle powyższego, każda zmiana planu miejscowego jest zmianą przepisu gminnego i wymaga zachowania takich samych warunków jak przygotowanie samego planu (art. 27 ustawy).

Jedynie wejście w życie nowego planu miejscowego powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu (art. 34 ust. 1 ustawy), a żadne względy celowościowe (jak podano w uzasadnieniu do uchwały) nie mogą naruszać wykładni gramatycznej podanych wyżej przepisów.

Należy podkreślić, że ustawa reguluje kwestie dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego, a zatem odnosi się do przyszłych zdarzeń, które będą podejmowane na podstawie przepisów (ustaleń) planów miejscowych. Istotą planowania przestrzennego jest wprowadzenie ładu przestrzennego, a nie tworzenie sytuacji dowolności w zakresie korzystania z terenów, co miałyby miejsce przy braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Opolu z dnia 27 września 2007r., sygn. akt: II SA/Op 355/07, :rada gminy zmierzając do zmiany regulacji planistycznych dla obszaru objętego już obowiązującym planem miejscowym (...) ma do wyboru wyłącznie dwie możliwości: podjąć uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 27) bądź podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia nowego planu miejscowego (odpowiednio art. 33 i 34). Zastrzec trzeba, że nie jest możliwe dokonywanie jakichkolwiek zmian w kwalifikacji terenów objętych planem miejscowym w trybie innym niż dwa wskazane powyżej”.

A zatem Rada Miejska w Kunowie, zmierzając do zmiany regulacji planistycznych dla obszaru objętego już obowiązującym planem miejscowym, powinna podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia zmiany tego planu (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy) bądź podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia nowego planu miejscowego (art. 34 ust. 1 ustawy), a następnie prowadzić pełną procedurę wymaganą ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI


Bożentyna Pałka-Koruża